

Het Christuskind knipoogde naar me!

Dick Krommenhoek

Dit jaar vier ik voor de eenenzestigste keer Kersfeest. Van de eerste keren weet ik niets meer, maar van vele andere kan ik de herinneringen zo oproepen.

Het zondagsschoolkerstfeest was altijd een gedenkwaardig gebeuren en het beeld daarvan zie ik nu weer direct voor me. Als het feest begon, werden de kaarsen in de grote kerstboom en op de tafels aangestoken en ging het licht uit. Onder de indruk van het prachtige schijnsel van alle lichtjes en die speciale sfeer, beleefden we dan ons Kerstfeest. We zongen over de stille en heilige nacht en luisterden eerbiedig naar het kerstevangelie. De serene sfeer bepaalde dat bijzondere kerstgevoel.

Als kind raakt ik tijdens de Kerst betrokken bij een heel speciale vorm van theater. Ieder jaar namelijk voerden de kinderen van de zondagsschool een toneelstuk op in de kerstdienst en zo werd ik ook tot acteur gebombardeerd. Anderen kinderen werden uitverkoren om Jozef, Maria of wijze te worden. Dat waren de echte acteurs die ook nog wat mochten zeggen. Degenen echter, van wie de jeugdwerker dacht het een zeker risico met zich meebracht om hen aan het woord te laten, werden herder. Bij die categorie behoorde ik. Om het allemaal zo echt mogelijk te laten lijken, kreek ik een theemuts op, een laken om en moest ik mijn schoenen en sokken uittrekken. Nu nog herinner ik mij als de dag van gisteren die keer dat wij het kerspel opvoerden: waar is het Kindeke?

Onzichtbaar voor het publiek lag half achter de stal een jeugdwerker, die vlak voor de aanvang van de voorstelling mijn bril in beslag nam, omdat hij van mening was dat die niet paste bij het imago van een herder uit het jaar nul. Het gordijn ging open en de jeugdwerker, siste dat we moesten opkomen terwijl het licht in de zaal weer gedoofd. Ik zag werkelijk niets meer, want zonder bril ben ik nergens en aan de piepschuim ster van Bethlehem had ik ook niks

De kribbe heb ik dat jaar niet gehaald, want met veel lawaai ben ik van het podium afgevallen om vervolgens een perfecte buiklanding te maken tussen de wegstuivende leven van het bejaardenkoor.

De jaren daarna werd ik als enige herder voor aanvang van het toneelstuk bij de kribbe neergezet met de mededeling, dat ik niet mocht bewegen en alleen naar het kind in de kribbe mocht kijken. In die kribbe lag een pop waarvan de ogen dichtgaan als zij wordt neergelegd. Waarom weet ik tot de dag van vandaag nog niet, maar het ene oog van de pop was dicht en het andere open. Die knipoog van het kindeke Jezus is me altijd bijgebleven.

Als we in de kersttijd zingen dat onder miljoenen God ook mij in het oog heeft, dan moet ik denken aan Jesaja 40. Daar wordt ons uitgelegd hoe groot God eigenlijk is. De schrijver zegt onder andere, dat Hij de hemel tussen duim en pink kan meten. Vergeleken bij Hem zijn de volkeren als een druppel aan de emmer, een pluisje aan de weegschaal. Het heelal is te klein om de grootheid van God te bevatten.

Als Jesaja oog in oog komt te staan met deze grote God, is het enige dat hij kan uitbrengen dat hij verloren is (Jesaja 5) Geen wonder, want de grootheid van God is zo immens, dat wij mensen die niet kunnen verdragen.

Het grote, ontroerende wonder van Kerst is, dat die grote God zich zo klein heeft gemaakt dat wij hem kunnen zien. Hij heeft zijn hele grootheid in een baby gelegd om ons daarmee de kans te geven Hem te ontmoeten.

Nu, veel Kerstfeesten later, beleef ik het mysterie van Gods komst naar de wereld op een totaal andere wijze dan vroeger. Nee, het kerstevangelie is niet gewijzigd, maar ik ben wel veranderd.

Het leven van een mens is steeds in beweging. Daardoor ontstaan er voortdurend nieuwe vragen over de zin van het bestaan. Diep van binnen is er die schreeuw naar Gods liefde en zijn troost in het verdriet van vandaag en de angst voor morgen

Persoonlijk blijf ik me verwonderen over dat wonder dat ik niet begrijpen kan, maar waar ik toch met mijn hele hart in geloof.

Dat rotsvaste geloof kan niet verklaren, maar het zou best eens kunnen zijn dat het begonnen is toen jaren geleden in een kerspel het Christuskind naar me geknipoogd heeft: Ik ben gekomen, ook voor jou...

DJK